

Sensizliğin Ardından

— *sinan-cagir* · 27 Mayıs 2009

Sen geldiğinde bu şehre yağmur yağardı
Yani sen geldiğinde mevsim nisandı
Geldiğinde nasılda açılmıştı güller sümbüller
Sen gelirsin diye köşe başında beklemişti karanfiller
Kelebekler daha hızlı kanat çırpmışlardı hani
Hani senin için varlığını silmişti tüm gönüller
Seni bilmeyenler bir meçhulün peşindeler
O geliyor derken
O diyen dile bile rahmet inerken
Nasıl olurda O nu Onsuz anlatır kelimeler
Sen geldiğinde bu şehre karlar yağardı
Üşütmezdi rüzgar sadece okşardı
Sensizlik hissemize düşen en acı paydı
Bizi okşayan rüzgar artık böğrümüze saplandı
Seni bilmek noktada saraydı
Çalındı an hissizliğe düştü zaman
Gidişinden arda kalan
Vuslat hayaliyle yaşayanlardı...